

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Sergiu Dragomir, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Dragomir împotriva lui Sergiu Dragomir cu privire la repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

împotriva deciziei din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Olga Dragomir și s-a casat hotărârea din 20 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 15 noiembrie 2017, Olga Dragomir a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Dragomir cu privire la repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că în anul 2014 a fost înregistrată căsătoria între ea și Sergiu Dragomir, iar la 10 octombrie 2014 s-a născut copilul David Dragomir. Însă, din cauza neînțelegerilor și a maltratărilor sale din partea pârâtului, a depus la Judecătoria Ialoveni, cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea acestuia.

Olga Dragomir a specificat că în perioada lunilor august-octombrie 2017, Sergiu Dragomir a întreprins în privința sa mai multe acțiuni ilegale, care i-au provocat suferințe fizice și psihice. Astfel, în baza plângerilor, la 15 septembrie 2017 a fost emisă ordonanță de protecție, pentru o perioadă de 30 de zile. Iar, la 18 octombrie 2017, restricțiile emise în privința lui Sergiu Dragomir au fost prelungite pentru 90 de zile.

Reclamanta a invocat că, la 13 octombrie 2017, în localul Andy's Pizza pârâtul a amenințat-o cu răfuială fizică. Ulterior, în privința acestuia a fost pornit dosar penal în baza art. 201¹ alin. (2) lit. b) din Codul Penal (fapte săvârșite în legătură cu solicitarea sau aplicarea măsurilor de protecție).

Totodată, Olga Dragomir a reținut că în timp ce se afla în automobilul de model Toyota Urban Cruiser, pârâtul i-a deteriorat cu un obiect parbrizul automobilului,

provocându-i stres și disconfort psihologic. Martor ocular la cele întâmplate fiind Sergiu Pleșca, care se afla în automobilul său.

Reclamanta Olga Dragomir, a susținut că a expediat pârâtului prin poșta electronică, cerere prealabilă, solicitând restituirea cheltuielilor pentru restabilirea parbrizului și cheltuielile pentru alimentarea automobilului la deplasarea în ședințele de judecată. Însă, la 12 octombrie 2017 pârâtul i-a expediat prin poșta electronică, răspuns la cererea prealabilă, prin care a refuzat să îi achite despăgubirea solicitată.

Olga Dragomir a solicitat încasarea din contul lui Sergiu Dragomir a prejudiciului material suportat pentru restabilirea parbrizului în sumă de 9463,70 de lei și cheltuielile pentru deplasarea la ședințele de judecată, încasarea prejudiciului moral în sumă de 100000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reclamanta Olga Dragomir a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului a sumei de 9293 de lei pentru restabilirea parbrizului, a dobânzii de întârziere în sumă de 495,32 de lei pentru perioada 09 noiembrie 2017 – 25 aprilie 2018, a prejudiciului moral în sumă de 100000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 20 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea formulată de Olga Dragomir, s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a constatat că reclamanta nu a prezentat probe pentru a justifica pretențiile sale.

Împotriva acestui act judecătoresc, la 25 iulie 2018, Olga Dragomir a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d. 66).

Pin decizia din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Olga Dragomir și s-a casat hotărârea din 20 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, fiind pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează.

S-a admis parțial acțiunea înaintată de Olga Dragomir.

S-a dispus încasarea din contul lui Sergiu Dragomir în beneficiul Olgăi Dragomir, a prejudiciului material în sumă de 9293 de lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 433, 20 de lei.

În rest, capetele de cerere ce țin de încasarea prejudiciului moral și a dobânzii de întârziere, s-au respins ca neîntemeiate.

Reieșind din raționamentele evocate, instanța de apel a considerat incorectă hotărârea primei instanțe, deoarece a dat o apreciere greșită probelor administrate și a aplicat eronat normele de drept material.

La 26 decembrie 2018, Sergiu Dragomir, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia, a declarat recurs împotriva deciziei din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurentul a afirmat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și posibilă casării.

La 25 ianuarie 2019, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs Olgăi Dragomir, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f.d. 124).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Cu referire la posibilitatea recurentului de a depune cerere de recurs, instanța de recurs menționează că prin decizia instanței de apel s-a admis apelul Olgăi Dragomir și s-a casat hotărârea primei instanțe, fiind pronunțată o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii, astfel, prin decizia instanței de apel, situația recurentului a fost înrăutățită.

Prin urmare, în conformitate cu art. 429 alin. (5) din Codul de procedură civilă, persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației. Așadar, instanța de recurs consideră că recurentul este în drept să declare recurs împotriva deciziei instanței de apel.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Sergiu Dragomir este inadmisibilă, din următoarele motive.

Astfel, în conformitate cu art. 430 din Codul de procedură civilă, sânt în drept să declare recurs: a) părțile și alți participanți la proces; b) martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

În completare la acest articol, legislatorul a prevăzut în art. 437 alin. (3) din Codul de procedură civilă că, în cazul când recursul este declarat prin reprezentant, la cererea de recurs se anexează și documentul, legalizat în modul stabilit, care atestă împuternicirile acestuia dacă în dosar lipsește o astfel de împuternicire.

În legătură cu dispozițiile de drept citate supra și în urma audierii raportului verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. c) din Codul de procedură civilă, pentru considerentele ce succed.

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6. (a se vedea, *inter alia*, *Erik ØVLISEN v. Danemarca*, 30 august 2006, sau *Kukkonen v. Finlanda (nr. 2)*, 13 ianuarie 2009, § 24).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantat de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță, de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, *inter alia*, *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, § 32).

Instanța de recurs observă că, în proceduri civile, o persoană poate cu greu să conceapă preeminența dreptului fără existența posibilității de acces la instanțele de judecată (a se vedea, printre altele, *Golder v. the United Kingdom*, hotărâre din 21 ianuarie 1975, Seria A nr. 18, p. 16-18, §§ 34 in fine și 35-36; *Z and Others v. the United Kingdom [GC]*, nr. 29392/95, §§ 91-93, ECHR 2001-V; și *Kreuz v. Poland*, nr. 28249/95, § 52, ECHR 2001-VI).

Totuși, „dreptul la o instanță” nu este absolut. Acesta poate fi, prin natura sa, supus limitărilor, deoarece dreptul de acces, prin sine, cere reglementare din partea statului. Garantând părților în litigiu un drept efectiv de acces la o instanță care să

hotărăscă asupra „drepturilor și obligațiilor lor cu caracter civil”, articolul 6 § 1 acordă statului dreptul de a alege liber mijloacele care să fie utilizate în acest scop.

Mai mult, Curtea Europeană a statuat că restricția impusă accesului la o instanță judecătorească sau un tribunal nu va fi compatibilă cu articolul 6 § 1, decât dacă aceasta urmărește un scop legitim și există o proporționalitate rezonabilă între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit (a se vedea, spre exemplu, *Tinnelly & Sons Ltd and Others și McElduff and Others v. the United Kingdom*, Reports 1998-IV, p. 1660, § 72).

Prin urmare, în conformitate cu art. 433 lit. c) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare. Iar, reieșind din esența art. 437 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în situația în care persoana abilitată cu dreptul de a declara o cerere de recurs este reprezentată de o altă persoană, este obligatoriu de a atașa un document, care confirmă împuternicirile acestuia dacă în dosar lipsește o astfel de împuternicire.

În același context, art. 75 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, prevede că în proces civil, persoanele fizice își pot apăra interesele personal, prin avocat sau avocat stagiar. Participarea personală în proces nu face ca persoana fizică să decadă din dreptul de a avea avocat. Persoanele fizice pot fi reprezentate în instanța de judecată de către soț/soție, părinți, copii, frați, surori, bunei, nepoți dacă aceștia sînt licențiați în drept și sînt împuterniciți printr-o procură autenticată notarial.

La acest capitol, conform procurii eliberate de notarul Oleg Gladîș la 17 ianuarie 2018, se observă că Sergiu Dragomir, a împuternicit-o pe Alexandra Dragomir, cu dreptul de a reprezenta interesele în fața tuturor organelor competente administrative de stat, instituțiile judiciare ale RM, persoane fizice și juridice cu privire la efecatuarea procedurilor și formalităților de întrerupere a activității și suspendarea licenței de avocat, cu dreptul de a semna și de a primi toate actele necesare, de a lua decizii în numele său (f.d. 121).

Astfel, în conținutul procurii menționate supra, nu este indicat dreptul Alexandrei Dragomir de a încheia contract cu un avocat sau de a semna mandatul acestuia, recurentul fiind avocat și cunoscând legislația în vigoare, urma să acorde Alexandrei Dragomir împuternicirile necesare, care urmează a fi inserate direct în procura eliberată pe numele acesteia.

Mai mult, recurentul acordând dreptul Alexandrei Dragomir de a reprezenta în instituțiile judiciare, ultima trebuia să prezinte documentele necesare pentru a convinge instanța că are dreptul de a depune și a semna o cerere de recurs, cu împuterniciți specificate la art. 75 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, avînd în vedere că prin procura sus-menționată, Alexandrei Dragomir nu i-a fost acordat dreptul de a semna mandatul avocatului Sergiu Zaharia, iar potrivit legislației în vigoare la depunerea unei cereri de recurs prin reprezentant, se anexează împuternicirile acestuia, mandatul avocatului și împuternicire acordate, nu pot fi luate în considerare.

Din această perspectivă, instanța de judecată a stabilit cu certitudine că la această etapă recursul declarat de Sergiu Dragomir, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia este depus de către o persoană care nu este în drept să-l declare, iar, sub sancțiunea art. 433 lit. c) din CPC, urmează a fi respins ca inadmisibil.

În baza celor constatate, Colegiul notează că există o proporționalitate rezonabilă între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit în situația în care recursul este depus de o persoană care nu este abilitat cu acest drept în condițiile legii, iar soluția instanței nu poate fi privită, în principiu, ca o restricție asupra dreptului de acces la un tribunal.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele determinate supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Sergiu Dragomir, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia a fost înaintat de o persoană care nu era în drept să-l depună, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 429 alin. (5), art. 433 lit. c) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Sergiu Dragomir, reprezentat de avocatul Sergiu Zaharia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan